DWOMA czy DWIEMA?

Mówimy i piszemy: DWOMA lub DWIEMA. Liczebnik DWA ma w narzędniku aż trzy formy: DWIEMA, DWOMA i DWU. Forma DWIEMA jest poprawna tylko w odniesieniu do rzeczowników, które w liczbie pojedynczej mają rodzaj żeński, np. dwiema butelkami, dwiema rękami, z dwiema dziewczynami, z dwiema sarnami. Forma DWOMA jest poprawna w odniesieniu do rzeczowników wszystkich rodzajów, np. dwoma butelkami, dwoma rękami, z dwoma dziewczynami, z dwoma sarnami, dwoma otwieraczami, dwoma palcami, z dwoma chłopcami, z dwoma psami, dwoma oknami, dwoma sercami, z dwoma maleństwami, z dwoma zwierzętami. Forma DWU jest natomiast najrzadziej spotykana, ale również poprawna, choć tylko w odniesieniu do rzeczowników mających w liczbie pojedynczej rodzaj męski lub nijaki, np. dwu otwieraczami, dwu palcami, z dwu chłopcami, z dwu psami, dwu oknami, dwu sercami, z dwu maleństwami, z dwu zwierzętami. Próbowano kiedyś ograniczać łączliwość formy DWOMA, wyłączając ją z połączeń z rzeczownikami żeńskimi, jednak takie postępowanie nie znajduje uzasadnienia historycznego: w dawniejszej polszczyźnie nie było takiego rozróżnienia, formy DWOMA i DWIEMA nie tylko były używane wymiennie (potwierdzają to przykłady z Knapiusza czy Piotra Kochanowskiego), lecz nawet forma DWIEMA bywała łączona z rzeczownikami męskimi czy nijakimi. Zatem to nie tyle forma DWOMA rozszerzyła swój zakres łączliwości, ile forma DWIEMA ograniczyła swój.